

V. Tribunal du travail de Gand, section Termonde, 20 août 2020

S'en remettre à la sagesse du tribunal

Le fait de s'en remettre à la sagesse du tribunal ne constitue pas un acquiescement. La partie qui s'en remet à la sagesse du juge conteste donc toutefois la requête. Le fait de "s'en remettre à la sagesse du tribunal" implique que la partie ne conteste pas explicitement ni précisément les faits invoqués. Elle demande au juge de déterminer les conséquences en matière de droit des faits juridiques présentés. Le bien-fondé de la requête doit néanmoins être examiné. Lorsqu'une partie se comporte selon la sagesse du juge, seule l'obligation de prouver les faits invoqués disparaît.

R.G. 17/93/A
... c./INAMI et O.A.

...

3. Voorgaanden

Mevrouw ... genoot een opleiding kleding en werkte als arbeidster in een lingeriefabriek en in een spinnerij. Sinds 2009 is zij werkzaam als arbeidster bij TI Group Automotive Systems (lijnarbeid).

Zij werd ingevolge rugklachten (lumbalgie en dorsalgie) vanaf 10 mei 2016 arbeidsongeschikt erkend in de zin van artikel 100 van de Gecoördineerde ziekwet.

De GENEESKUNDIGE RAAD VOOR INVALIDITEIT, achtte haar, na een onderzoek van het dossier 2 december 2016, bij beslissing die haar op 13 december 2016 (aangetekend) werd ter kennis gebracht, vanaf 16 december 2016 niet langer arbeidsongeschikt in de zin van artikel 100 § 1 van de Gecoördineerde ziekwet.

Mevrouw ... deed op 16 december 2016 opnieuw een aangifte van arbeidsongeschiktheid. Die aangifte werd door de adviserend geneesheer van de CHRISTELIJKE MUTUALITEIT WAAS EN DENDER bij beslissing van diezelfde datum geweigerd bij gebreke aan nieuwe medische gegevens.

Met een verzoekschrift dat op 17 januari 2017 ter griffie van de arbeidsrechtbank GENT, afdeling DENDERMONDE werd neergelegd, heeft mevrouw ... tegen voormelde beslissingen beroep aangekend.

Bij tussenvonnissen *de dato* 10 mei 2017 werd de vordering van mevrouw ... ontvankelijk verklaard en werd dr. ... als geneesheer-deskundige aangesteld met als opdracht de rechtbank te adviseren of zij vanaf 16 december 2016 een graad van arbeidsongeschiktheid bezat en is blijven bezitten die wordt bepaald bij artikel 100, § 1 van de Gecoördineerde Ziekwet.

Bij beschikking *ex* artikel 972, § 1, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek *de dato* 6 juli 2017 werd dr. ... van zijn opdracht ontlast, en werd dr. ... als geneesheer-deskundige aangesteld, met dezelfde opdracht als deze vervat in het tussenvonnissen *de dato* 10 mei 2017.

Bij tussenvonnis *de dato* 9 januari 2019 werd aanvullend dr. ... als geneesheer-deskundige aangesteld met als opdracht de rechtbank te adviseren over de vraag of het vermogen tot verdienen van mevrouw ... als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen, vanaf 16 december 2016 verminderd is tot één derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door haar werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort door de betrokkene verricht toen zij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die zij heeft of zou kunnen uitoefenen hebben uit hoofde van haar beroepsopleiding.

Dokter ... heeft zijn definitief deskundig verslag op 15 november 2019 ter griffie van de arbeidsrechtbank GENT afdeling DENDERMONDE neergelegd.

4. Beoordeling

4.1.

De gerechtsdeskundige, dr. ... komt in zijn deskundig verslag tot de volgende besluiten:

“Samenvattend kan ik besluiten dat de dame vanaf 16 december 2016 effectief over een vermogen tot verdienen beschikt dat verminderd was tot een derde van de referentiepersoon. Er volgde een heel geslaagd chirurgisch ingrijpen op 20 november 2017 (collega ...). Een revalidatieperiode van zes maand lijkt mij een redelijke termijn. De herhaalde beeldvorming (onder de vorm van een ct-scan) is geruststellend. De dame is vanaf 1 juni 2018 niet meer ongeschikt volgens de ziekwet.”

4.2.

De heer ..., Directeur-generaal van het RIZIV, meldde bij schrijven *de dato* 6 september 2019, geen opmerkingen te hebben op het voorverslag. Dokter ..., adviserend geneesheer van de CHRISTELIJKE MUTUALITEIT WAAS EN DENDER, liet bij e-mailbericht van 9 september 2019 weten evenmin opmerkingen te formuleren.

Mevrouw ... stelt zich naar de wijsheid van de rechtbank te gedragen.

Het zich gedragen naar de wijsheid maakt geen berusting uit. De partij die zich naar de wijsheid van de rechter gedraagt betwist dus niettemin de vordering (vgl. Cassatie, 07.01.1983, Arr. Cass., 1982-1983, 587).

Het zich naar de wijsheid van de rechter gedragen houdt in dat men minstens de gestelde feiten niet expliciet, noch met precisie betwist maar houdt een verzoek in aan de rechter om van die rechtsfeiten de gevolgen naar recht te bepalen en de gegrondheid van de vordering moet niettemin worden onderzocht (zie STIJNS S., Gedrag en wangedrag der partijen in het burgerlijk geding, Spanningsverhoudingen met de bewijsvoering., R.W., 1989-1990, 1003-1020, 1014).

Wanneer een partij zich naar de wijsheid van de rechter gedraagt valt enkel de verplichting om de aangevoerde feiten te bewijzen weg (vgl. JEAN LAENENS, Karen BROECKX, Dirk SCHEERS, Handboek gerechtelijk recht, Intersentia, Antwerpen-Oxford, 2004, nr. 1094).

4.3.

De deskundige heeft alle letsels en functionele stoornissen die hij bij mevrouw ... objectief heeft kunnen vaststellen beschreven. Hij steunt inzonderheid op de persoonlijke anamnese, de klachtenbeschrijving, zijn eigen klinisch onderzoek en de ter beschikking gestelde medische gegevens (inzonderheid het geslaagd chirurgisch ingrijpen van 20.11.2017 en de CT-scan van 18.01.2019 die volgens de deskundige geruststellend is) en hij is van oordeel dat mevrouw ... vanaf 1 mei 2018 niet langer letsels of functionele stoornissen vertoont die een graad van arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 100, § 1 van de Gecoördineerde ziekwet verantwoordt.

4.4.

De deskundige heeft zijn opdracht op een weloverwogen wijze uitgevoerd. Het voor- en eindverslag van de deskundige werden oordeelkundig en gemotiveerd opgesteld. Uit het deskundig verslag blijkt dat het gebaseerd is op een gedegen medisch onderzoek, op objectieve medische vaststellingen en een grondige studie van het dossier.

Er worden door mevrouw ... geen gegevens meegedeeld die de deskundige onbekend waren en waarmee hij bij zijn besluitvorming geen rekening zou hebben gehouden. Er worden door mevrouw ... evenmin concrete argumenten aangevoerd om de bevindingen van de deskundige te weerleggen of in twijfel te trekken.

4.5.

De vordering van mevrouw ... strekkende tot vernietiging van de beslissing van de GENEESKUNDIGE RAAD VOOR INVALIDITEIT *de dato* 13 december 2016 en van de beslissing van de adviserend geneesheer van de CHRISTELIJKE MUTUALITEIT WAAS EN DENDER *de dato* 16 december 2016 komt, in navolging van de bevindingen van de deskundige, in de hierna bepaalde mate gegrond voor.

4.6.

Mevrouw ... vordert naast de vernietiging van de bestreden beslissing, tevens de mutualiteit te horen veroordelen in betaling van de wettelijke vergoedingen wegens arbeidsongeschiktheid, meer de wettelijke intresten vanaf de datum van opeisbaarheid.

Artikel 20 van de Wet van 11 april 1995 tot invoering van het Handvest van de Sociaal Verzekerde bepaalt dat de prestaties voor de sociaal verzekerden van rechtswege interest opbrengen vanaf hun opeisbaarheid, en ten vroegste vanaf de datum voortvloeiend uit artikel 12.

Overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Cassatie kan, indien de datum waarop de prestaties opeisbaar worden een andere is dan die welke voortvloeit uit de toepassing van artikel 12 van de Wet van 11 april 1995, de toepassing van artikel 20, lid 1 van die wet, in zoverre het bepaalt dat de uitkeringen van rechtswege rente opleveren vanaf hun opeisbaarheid, niet ter zijde geschoven worden ten voordele van de toepassing van artikel 1153, lid 3 van het Burgerlijk Wetboek. (Cass., 10.02.2003, J.T.T., 2003, p. 172-174).

Ook het Arbitragehof, thans Grondwettelijk Hof, oordeelde in haar arrest van 8 mei 2002 dat artikel 20 van de Wet van 11 april 1995, geen schending inhoudt van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet wanneer het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het van toepassing is op de sociaal verzekerde rechthebbenden wiens prestaties worden uitbetaald ter uitvoering van een uitvoerbare rechterlijke beslissing waarbij de administratieve beslissing tot weigering van de erkenning van de arbeidsongeschiktheid teniet wordt gedaan. (Arrest Arbitragehof, nr. 78/2002 van 08.05.2002, B.S., 10.08.2002, p. 34750-34752; J.T.T., 2002, 501; N.J.W., 2002, 168-169 met noot).

Anderzijds moet worden vastgesteld dat:

- de werknemer die bij toepassing van de wetgeving op de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering als geschikt wordt beschouwd, en die deze beslissing voor de bevoegde rechtsmacht betwist, krachtens artikel 62, § 2 van het Koninklijk besluit van 25 november 1991 voorlopige werkloosheidsuitkeringen kan genieten.
- dat hij, indien hij daarbij in het gelijk wordt gesteld, van het genot der werkloosheidsuitkeringen wordt uitgesloten vanaf de dag waarop hij opnieuw tot ziekte-uitkeringen wordt toegelaten,
- dat in dat geval de verzekeringsinstelling aan de RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING het bedrag van de intussen aan de werknemer uitbetaalde werkloosheidsuitkeringen terugbetaalt, tot beloop van het totaal van de achterstallige uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering waarop de betrokkene recht heeft.

Daaruit volgt dat de werknemer van de verzekeringsinstelling, alleen het verschil kan terugvorderen tussen het totaal van de ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, en het aan de RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING terugbetaalde bedrag. (zie Cass., 26.10.1992, R.W., 1992-1993, 1163).

Mevrouw ... is derhalve, voor zover zij tevens voldoet aan alle andere in het artikel 100 van de Gecoördineerde ziekwet gestelde voorwaarden, enkel gerechtigd op het verschil tussen de door haar te ontvangen ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, en het desgevallend aan de RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING terug te betalen bedrag, méér de moratoire rente aan de wettelijke intrestvoet op voormelde bedragen vanaf de opeisbaarheid, op de respectievelijke data waarop zij uitbetaald hadden moeten worden.

5. Beslissing

De arbeidsrechtbank GENT, afdeling DENDERMONDE, kamer D4,

Na beraadslaging,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Alle andere en tegenstrijdige conclusies verwerpend,

De rechtbank verklaart de vordering van mevrouw ... in de volgende mate GEGROND.

De rechtbank vernietigt:

- de beslissing van de GENEESKUNDIGE RAAD VOOR INVALIDITEIT *de dato* 2 december 2016 waarin haar werd medegedeeld dat zij vanaf 16 december 2016 niet meer arbeidsongeschikt is als bedoeld in artikel 100 van de Gecoördineerde Ziektewet
- de beslissing van de adviserend geneesheer van de CHRISTELIJKE MUTUALITEIT WAAS EN DENDER *de dato* 16 december 2016 waarin haar werd meegedeeld dat zij op basis van haar aangifte van arbeidsongeschiktheid die op 16 december 2016 werd ontvangen, niet arbeidsongeschikt werd erkend in de zin van artikel 100 van de Gecoördineerde ziekwet.

De rechtbank zegt voor recht dat het verdienvermogen van mevrouw ... in de periode van 16 december 2016 tot en met 30 april 2018, met twee derden of meer was verminderd ingevolge het intreden of verergeren van letsels of functionele stoornissen, zoals bepaald bij artikel 100 § 1 van de Gecoördineerde ziekwet zodat zij, (voor zover zij tevens voldoet aan alle andere ter zake gestelde voorwaarden) met betrekking tot die periode gerechtigd is op de dienovereenkomstig verschuldigde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, desgevallend te verminderen met het aan de RVA terug te betalen bedrag, méér de moratoire rente aan de wettelijke intrestvoet vanaf de opeisbaarheid, op de respectievelijke data waarop de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen hadden uitbetaald moeten worden.

...